I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2019/904 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 5ης Ιουνίου 2019

σχετικά με τη μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [1],

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών [2],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία [3],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η υψηλή λειτουργικότητα και το σχετικά χαμηλό κόστος της πλαστικής ύλης σημαίνει ότι αυτό το υλικό είναι ολοένα και περισσότερο πανταχού παρόν στην καθημερινή ζωή. Ενώ η πλαστική ύλη διαδραματίζει χρήσιμο ρόλο στην οικονομία και έχει σημαντικές εφαρμογές σε πολλούς τομείς, η αυξανόμενη χρήση της σε εφαρμογές βραχείας διάρκειας, οι οποίες δεν έχουν σχεδιαστεί για επαναχρησιμοποίηση ή οικονομικά αποδοτική ανακύκλωση, σημαίνει ότι τα πρότυπα παραγωγής και κατανάλωσης καθίστανται ολοένα και πιο γραμμικά και λιγότερο αποδοτικά. Ως εκ τούτου, στο πλαίσιο του Σχεδίου Δράσης για την Κυκλική Οικονομία που προσδιορίστηκε στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 2ας Δεκεμβρίου 2015 με τίτλο «Το κλείσιμο του κύκλου – Ένα σχέδιο δράσης της ΕΕ για την κυκλική οικονομία», η Επιτροπή στην ευρωπαϊκή στρατηγική για τις πλαστικές ύλες που καθορίστηκε στην ανακοίνωσή της της 16ης Ιανουαρίου 2018 με τίτλο «Ευρωπαϊκή στρατηγική για τις πλαστικές ύλες στην κυκλική οικονομία» συμπεραίνει ότι πρέπει να αντιμετωπιστεί η σταθερή αύξηση της παραγωγής πλαστικών αποβλήτων και η διασπορά τους στο περιβάλλον, ιδίως στο θαλάσσιο, προκειμένου να επιτευχθεί ένας κυκλικός κύκλος ζωής για τις πλαστικές ύλες. Η ευρωπαϊκή στρατηγική για τις πλαστικές ύλες είναι ένα βήμα προς τη δημιουργία μιας κυκλικής οικονομίας, στην οποία ο σχεδιασμός και η παραγωγή πλαστικών υλών και προϊόντων γίνονται με πλήρη σεβασμό των αναγκών επαναχρησιμοποίησης, επισκευής και ανακύκλωσης, και στην οποία κατασκευάζονται και προωθούνται περισσότερο βιώσιμα υλικά. Οι αρνητικές επιπτώσεις ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον, την υγεία και την οικονομία είναι σημαντικές και χρειάζεται η δημιουργία ειδικού νομικού πλαισίου για την αποτελεσματική μείωσή τους.

(2) Η παρούσα οδηγία προωθεί κυκλικές προσεγγίσεις που δίνουν προτεραιότητα σε βιώσιμα και μη τοξικά επαναχρησιμοποιήσιμα προϊόντα και συστήματα επαναχρησιμοποίησης αντί των προϊόντων μίας χρήσης, με στόχο κυρίως τη μείωση της ποσότητας των αποβλήτων. Η πρόληψη αποβλήτων βρίσκεται στην κορυφή της ιεράρχησης όσον αφορά τα απόβλητα κατά την οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [4]. Η παρούσα οδηγία θα συμβάλει στην επίτευξη του στόχου βιώσιμης ανάπτυξης αριθ. 12 των Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) για τη διασφάλιση βιώσιμων μοντέλων κατανάλωσης και παραγωγής που είναι μέρος της Ατζέντας 2030 για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη, η οποία εγκρίθηκε

[1] ΕΕ C 62 της 15.2.2019, σ. 207.
[2] ΕΕ C 461 της 21.12.2018, σ. 210.
[3] Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 27ης Μαρτίου 2019 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 2019.
[4] Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ L 312 της 22.11.2008, σ. 3).

από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 25 Σεπτεμβρίου 2015. Διατηρώντας την αξία των προϊόντων και των υλικών όσο το δυνατόν περισσότερο και δημιουργώντας λιγότερα απόβλητα, η οικονομία της Ένωσης μπορεί να γίνει πιο ανταγωνιστική και ανθεκτική, μειώνοντας παράλληλα την πίεση στους πολύτιμους πόρους και το περιβάλλον.

(3) Τα θαλάσσια απορρίμματα έχουν διασυνοριακό χαρακτήρα και αναγνωρίζονται ως παγκόσμιο πρόβλημα που εντείνεται διαρκώς. Η μείωση αυτών αποτελεί βασική δράση για την επίτευξη του στόχου βιώσιμης ανάπτυξης αριθ. 14 του ΟΗΕ, σύμφωνα με τον οποίο επιδιώκεται η διατήρηση και η βιώσιμη χρήση των ωκεανών, των θαλασσών και των θαλάσσιων πόρων για βιώσιμη ανάπτυξη. Η Ένωση πρέπει να επιτελέσει τον δικό της ρόλο στην πρόληψη και την καταπολέμηση των θαλάσσιων απορριμμάτων και να επιδιώξει να γίνει πρότυπο για τον υπόλοιπο κόσμο. Στο εν λόγω πλαίσιο, η Ένωση συνεργάζεται με εταίρους σε διάφορα διεθνή φόρουμ, όπως η G20, η G7 και ο ΟΗΕ, για την προώθηση συντονισμένων δράσεων και η παρούσα οδηγία αποτελεί μέρος των προσπαθειών της Ένωσης προς τον εν λόγω σκοπό. Προκειμένου οι προσπάθειες να είναι αποτελεσματικές, είναι επίσης σημαντικό οι εξαγωγές πλαστικών αποβλήτων από την Ένωση να μην οδηγήσουν σε αύξηση των θαλάσσιων απορριμμάτων αλλού.

(4) Σύμφωνα με τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας της 10ης Δεκεμβρίου 1982 (UNCLOS) ([5]), τη σύμβαση για την πρόληψη της θαλάσσιας ρύπανσης από την απόρριψη αποβλήτων και άλλων υλών της 29ης Δεκεμβρίου 1972 («Σύμβαση του Λονδίνου») και του πρωτοκόλλου της του 1996 («πρωτόκολλο του Λονδίνου»), το παράρτημα V της διεθνούς σύμβασης για την πρόληψη της ρύπανσης από τα πλοία του 1973 (MARPOL), όπως τροποποιήθηκε από το σχετικό πρωτόκολλο του 1978 και τη σύμβαση της Βασιλείας για τον έλεγχο της διασυνοριακής διακίνησης επικίνδυνων αποβλήτων και τη διάθεσή τους της 22ας Μαρτίου 1989 ([6]) και με τη νομοθεσία της Ένωσης για τα απόβλητα δηλαδή την οδηγία 2008/98/ΕΚ και την οδηγία 2000/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([7]), τα κράτη μέλη καλούνται να διασφαλίσουν την ορθή διαχείριση των αποβλήτων για την πρόληψη και τη μείωση των θαλάσσιων απορριμμάτων τόσο από θαλάσσιες όσο και από χερσαίες πηγές. Σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία για τα ύδατα δηλαδή τις οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2000/60/ΕΚ ([8]) και 2008/56/ΕΚ ([9]), τα κράτη μέλη υποχρεούνται επίσης να καταπολεμούν τα θαλάσσια απορρίμματα όταν αυτά υπονομεύουν την επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων τους, συμπεριλαμβανομένης της συμβολής στον στόχο βιώσιμης ανάπτυξης αριθ. 14 του ΟΗΕ.

(5) Στην Ένωση, το 80-85 % των θαλάσσιων απορριμμάτων που καταμετρούνται στις παραλίες είναι πλαστικά, ενώ τα πλαστικά αντικείμενα μίας χρήσης αντιστοιχούν στο 50 % και τα είδη αλιείας στο 27 % του συνόλου. Τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης περιλαμβάνουν ένα ευρύ φάσμα κοινών καταναλωτικών προϊόντων ταχείας κατανάλωσης που απορρίπτονται αφού έχουν χρησιμοποιηθεί μία φορά σύμφωνα με τον προορισμό τους, ανακυκλώνονται σπανίως και συχνά καταλήγουν στα σκουπίδια. Σημαντικό ποσοστό των αλιευτικών εργαλείων που διατίθενται στην αγορά δεν συλλέγεται για επεξεργασία. Επομένως τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης και τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη αποτελούν ένα ιδιαίτερα σοβαρό πρόβλημα στο πλαίσιο των θαλάσσιων απορριμμάτων, ενέχουν σοβαρό κίνδυνο για τα θαλάσσια οικοσυστήματα, τη βιοποικιλότητα και την ανθρώπινη υγεία και βλάπτουν δραστηριότητες όπως ο τουρισμός, η αλιεία και η ναυτιλία.

(6) Η κατάλληλη διαχείριση των αποβλήτων εξακολουθεί να έχει καίρια σημασία για την πρόληψη όλων των απορριμμάτων, περιλαμβανομένων των θαλάσσιων. Η ενωσιακή νομοθεσία δηλαδή η οδηγία 2008/98/ΕΚ, η οδηγία 2000/59/ΕΚ, η οδηγία 2000/60/ΕΚ και η οδηγία 2008/56/ΕΚ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου ([10]) και τα μέσα πολιτικής παρέχουν ορισμένες ρυθμιστικές απαντήσεις για την αντιμετώπιση των θαλάσσιων απορριμμάτων. Συγκεκριμένα, τα πλαστικά απόβλητα υπόκεινται σε γενικά μέτρα και ποσοτικούς στόχους της Ένωσης για τη διαχείριση των αποβλήτων, όπως ο στόχος ανακύκλωσης των απορριμμάτων από πλαστικές συσκευασίες που θεσπίστηκε στην οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([11]) και ο στόχος στην ευρωπαϊκή στρατηγική για τις πλαστικές ύλες, ώστε να εξασφαλιστεί ότι όλες οι πλαστικές συσκευασίες που διατίθενται στην αγορά της Ένωσης είναι επαναχρησιμοποιήσιμες ή εύκολα ανακυκλώσιμες. Ωστόσο, ο αντίκτυπος των εν λόγω μέτρων στα θαλάσσια απορρίμματα δεν είναι επαρκής και υπάρχουν διαφορές όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής και το επίπεδο φιλοδοξίας μεταξύ των εθνικών μέτρων για την πρόληψη και τη μείωση της θαλάσσιας ρύπανσης από απορρίμματα. Επιπλέον, ορισμένα από τα μέτρα αυτά, και ιδίως οι περιορισμοί εμπορίας πλαστικών μίας χρήσης, θα μπορούσαν να δημιουργήσουν φραγμούς στο εμπόριο και να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό στην Ένωση.

([5]) ΕΕ L 179 της 23.6.1998, σ. 3.
([6]) ΕΕ L 39 της 16.2.1993, σ. 3.
([7]) Οδηγία 2000/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου (ΕΕ L 332 της 28.12.2000, σ. 81).
([8]) Οδηγία 2000/60/ΕC του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).
([9]) Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική) (ΕΕ L 164 της 25.6.2008, σ. 19).
([10]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως ενωσιακού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποιήσεως των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 847/96, (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 768/2005, (ΕΚ) αριθ. 2115/2005, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007, (ΕΚ) αριθ. 676/2007, (ΕΚ) αριθ. 1098/2007, (ΕΚ) αριθ. 1300/2008, (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 και για την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1627/94 και (ΕΚ) αριθ. 1966/2006 (ΕΕ L 343 της 22.12.2009, σ. 1).
([11]) Οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας (ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ. 10).

(7) Για να επικεντρωθούν οι προσπάθειες εκεί όπου είναι περισσότερο αναγκαίες, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καλύπτει μόνον εκείνα τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που εμφανίζονται συχνότερα σε παραλίες στην Ένωση, καθώς επίσης αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη και προϊόντα από οξοδιασπώμενη πλαστική ύλη. Τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από μέτρα δυνάμει της παρούσας οδηγίας εκτιμάται ότι αντιστοιχούν περίπου στο 86 % των πλαστικών μίας χρήσης που μετρήθηκαν σε παραλίες στην Ένωση. Οι γυάλινοι και μεταλλικοί περιέκτες ποτών δεν θα πρέπει να καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, καθώς δεν συγκαταλέγονται στα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαντώνται συχνότερα σε παραλίες στην Ένωση.

(8) Τα μικροπλαστικά δεν εμπίπτουν άμεσα στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, ωστόσο συμβάλλουν στη θαλάσσια ρύπανση και η Ένωση θα πρέπει, συνεπώς, να υιοθετήσει σχετικά μια ολοκληρωμένη προσέγγιση και να ενθαρρύνει όλους τους παραγωγούς να περιορίσουν αυστηρά τα μικροπλαστικά στα σκευάσματά τους.

(9) Η χερσαία ρύπανση και η μόλυνση του εδάφους από πλαστικά μεγαλύτερου μεγέθους και από τα προκύπτοντα θραύσματα ή μικροπλαστικά μπορεί να είναι σημαντική ενώ η πλαστική ύλη μπορεί να διαρρεύσει στο θαλάσσιο περιβάλλον.

(10) Η παρούσα οδηγία αποτελεί lex specialis σε σχέση με τις οδηγίες 94/62/ΕΚ και 2008/98/ΕΚ. Σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ των εν λόγω οδηγιών και της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να υπερισχύει η παρούσα οδηγία εντός του πεδίου εφαρμογής της. Αυτό ισχύει για τους περιορισμούς διάθεσης στην αγορά. Ιδίως όσον αφορά τα μέτρα μείωσης της κατανάλωσης, τις απαιτήσεις του προϊόντος, τις απαιτήσεις σήμανσης και τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού η παρούσα οδηγία συμπληρώνει τις οδηγίες 94/62/ΕΚ και 2008/98/ΕΚ και την οδηγία 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([12]).

(11) Τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης μπορούν να κατασκευαστούν από ένα ευρύ φάσμα πλαστικών υλών οι οποίες συνήθως ορίζονται ως πολυμερή υλικά στα οποία μπορούν να προστεθούν πρόσθετα. Ωστόσο, αυτός ο ορισμός θα κάλυπτε και ορισμένα φυσικά πολυμερή. Μη τροποποιημένα φυσικά πολυμερή, κατά την έννοια του ορισμού των «μη χημικώς τροποποιημένων ουσιών» του άρθρου 3 σημείο 40) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([13]), θα πρέπει να εξαιρεθούν της παρούσας οδηγίας διότι απαντώνται σε φυσική μορφή στο περιβάλλον. Ως εκ τούτου, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ο ορισμός του πολυμερούς στο άρθρο 3 σημείο 5) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 θα πρέπει να προσαρμοστεί και θα πρέπει να διατυπωθεί χωριστός ορισμός. Οι πλαστικές ύλες που παράγονται με τροποποιημένα φυσικά πολυμερή ή οι πλαστικές ύλες που παράγονται από βιολογικές, ορυκτές ή συνθετικές αρχικές ουσίες δεν απαντώνται στη φύση και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να καλύπτονται από την παρούσα οδηγία. Ως εκ τούτου, ο προσαρμοσμένος ορισμός των πλαστικών υλών θα πρέπει να καλύπτει τα είδη από καουτσούκ με βάση πολυμερές και τα βιοαποδομήσιμα πλαστικά, ανεξάρτητα από το αν προέρχονται από βιομάζα ή προορίζονται να βιοαποδομηθούν με τον καιρό. Χρώματα, μελάνια και κόλλες δεν θα πρέπει να αποτελούν αντικείμενο της παρούσας οδηγίας και, συνεπώς, αυτά τα πολυμερή υλικά δεν θα πρέπει να καλύπτονται από τον ορισμό.

(12) Για να οριοθετηθεί το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να καθοριστεί ο όρος «πλαστικό προϊόν μίας χρήσης». Ο ορισμός θα πρέπει να αποκλείει τα πλαστικά προϊόντα που μελετώνται, σχεδιάζονται και διατίθενται στην αγορά για να ολοκληρώνουν έναν ελάχιστο αριθμό διαδρομών ή επιστροφών εντός του κύκλου ζωής τους, επαναπληρούμενα ή επαναχρησιμοποιούμενα για τον σκοπό για τον οποίο έχουν σχεδιαστεί. Τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης προορίζονται συνήθως να χρησιμοποιηθούν για μία μόνο φορά ή για περιορισμένο χρονικό διάστημα πριν απορριφθούν. Τα υγρά μαντηλάκια για προσωπική φροντίδα και οικιακή χρήση πρέπει επίσης να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, ενώ τα βιομηχανικά υγρά μαντηλάκια θα πρέπει να εξαιρούνται. Προκειμένου να διευκρινιστεί περαιτέρω εάν ένα προϊόν πρέπει να θεωρείται πλαστικό προϊόν μίας χρήσης για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή θα πρέπει να καταρτίσει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης. Με βάση τα κριτήρια που ορίζονται στην παρούσα οδηγία, παραδείγματα περιεκτών τροφίμων που πρέπει να θεωρούνται πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας είναι οι περιέκτες ταχυφαγείων, ή οι συσκευασίες γευμάτων, σάντουιτς, σάντουιτς-ρολών (wraps) και σαλατών με κρύο ή ζεστό φαγητό ή περιέκτες τροφίμων με νωπά ή μεταποιημένα τρόφιμα που δεν χρειάζονται περαιτέρω προετοιμασία, όπως τα φρούτα, τα λαχανικά ή τα επιδόρπια. Παραδείγματα περιεκτών τροφίμων που δεν πρέπει να θεωρούνται πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας είναι οι περιέκτες τροφίμων με αποξηραμένα τρόφιμα ή με τρόφιμα που πωλούνται κρύα και απαιτούν περαιτέρω επεξεργασία, οι περιέκτες που περιέχουν περισσότερες από μία μερίδες τροφίμων ή οι περιέκτες μεγέθους ατομικής μερίδας που πωλούνται σε περισσότερες από μία μονάδες.

([12]) Οδηγία 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 3ης Απριλίου 2014 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ (ΕΕ L 127 της 29.4.2014, σ. 1).

([13]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396 της 30.12.2006, σ. 1).

Παραδείγματα περιεκτών ποτών που πρέπει να θεωρούνται πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης είναι μεν οι φιάλες ποτών ή οι σύνθετες συσκευασίες ποτών που χρησιμοποιούνται για τη μπύρα, το κρασί, το νερό, τα υγρά αναψυκτικά, τους χυμούς και τα νέκταρ, τα στιγμιαία ποτά ή το γάλα, αλλά όχι τα κύπελλα για ποτά που αποτελούν ξεχωριστή κατηγορία πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας. Δεδομένου ότι δεν συγκαταλέγονται στα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που εμφανίζονται συχνότερα στις παραλίες στην Ένωση, οι γυάλινοι και μεταλλικοί περιέκτες ποτών δεν θα πρέπει να καλύπτονται από τα μέτρα της παρούσας οδηγίας. Ωστόσο, η Επιτροπή θα πρέπει, στο πλαίσιο της επανεξέτασης της παρούσας οδηγίας, να αξιολογήσει, μεταξύ άλλων, τα καπάκια και καλύμματα από πλαστική ύλη που χρησιμοποιούνται στους γυάλινους και μεταλλικούς περιέκτες ποτών.

(13) Τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με ένα ή περισσότερα μέτρα, αναλόγως παραμέτρων όπως η ύπαρξη κατάλληλων και περισσότερο βιώσιμων εναλλακτικών λύσεων, η δυνατότητα αλλαγής των τρόπων κατανάλωσης, καθώς και ο βαθμός στον οποίο καλύπτονται ήδη από υφιστάμενη νομοθεσία της Ένωσης.

(14) Για ορισμένα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης, δεν υπάρχουν ακόμη κατάλληλες και πιο βιώσιμες εναλλακτικές λύσεις και η κατανάλωση των περισσότερων τέτοιων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης αναμένεται να αυξηθεί. Για να αναστραφεί η τάση αυτή και να προωθηθούν προσπάθειες για πιο βιώσιμες λύσεις θα πρέπει να ζητηθεί από τα κράτη μέλη να λάβουν τα αναγκαία μέτρα, για παράδειγμα θέτοντας στόχους μείωσης της εθνικής κατανάλωσης, για την επίτευξη φιλόδοξης και διαρκούς μείωσης στην κατανάλωση των εν λόγω προϊόντων χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγιεινή των τροφίμων, η ασφάλεια των τροφίμων, οι ορθές πρακτικές υγιεινής, οι κανόνες ορθής παρασκευαστικής πρακτικής, η πληροφόρηση των καταναλωτών ή οι απαιτήσεις ιχνηλασιμότητας που ορίζονται στους κανονισμούς του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 178/2002 ([14]), (ΕΚ) αριθ. 852/2004 ([15]) και (ΕΚ) αριθ. 1935/2004 ([16]) και άλλη συναφή νομοθεσία σχετικά με την ασφάλεια των τροφίμων, την υγιεινή και τη σήμανση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο φιλόδοξα για τα εν λόγω μέτρα, καθώς θα πρέπει να επιφέρουν σημαντική αντιστροφή των τάσεων κατανάλωσης και να οδηγήσουν σε μετρήσιμη ποσοτική μείωση. Τα εν λόγω μέτρα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον αντίκτυπο των προϊόντων σε ολόκληρη τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους, μεταξύ άλλων όταν βρίσκονται στο θαλάσσιο περιβάλλον, και να τηρούν την ιεράρχηση των αποβλήτων.

Αν τα κράτη μέλη αποφασίσουν να εφαρμόσουν την εν λόγω υποχρέωση μέσω περιορισμών εμπορίας, θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι περιορισμοί αυτοί είναι αναλογικοί και δεν εισάγουν διακρίσεις. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν τη χρήση προϊόντων πολλαπλής χρήσεως τα οποία, αφού γίνουν απόβλητα, θα είναι κατάλληλα για προετοιμασία προς επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση.

(15) Για άλλα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης υπάρχουν διαθέσιμες κατάλληλες και πιο βιώσιμες εναλλακτικές λύσεις. Προκειμένου να περιοριστούν οι δυσμενείς επιπτώσεις των πλαστικών προϊόντων μιας χρήσης στο περιβάλλον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να απαγορεύσουν τη διάθεσή τους στην αγορά. Με τον τρόπο αυτό θα προωθηθεί η χρήση των διαθέσιμων και πιο βιώσιμων εναλλακτικών λύσεων, καθώς και καινοτόμων λύσεων για πιο βιώσιμα επιχειρηματικά μοντέλα, εναλλακτικές επιλογές επαναχρησιμοποίησης και αντικατάσταση υλικών. Οι περιορισμοί που εισάγονται στην παρούσα οδηγία σχετικά με τη διάθεση στην αγορά θα πρέπει να καλύπτουν επίσης προϊόντα από οξοδιασπώμενη πλαστική ύλη, καθώς ο εν λόγω τύπος πλαστικής ύλης δεν βιοαποδομείται κατά τρόπο κατάλληλο, και, συνεπώς, συμβάλλει στη ρύπανση του περιβάλλοντος από μικροπλαστικά, δεν είναι λιπασματοποιήσιμος, επηρεάζει αρνητικά την ανακύκλωση των συμβατικών πλαστικών υλών και δεν παρέχει αποδεδειγμένο όφελος για το περιβάλλον. Επιπλέον, λόγω του υψηλού επιπολασμού απορριμμάτων από διογκωμένο πολυστυρένιο στο θαλάσσιο περιβάλλον και δεδομένης της διαθεσιμότητας εναλλακτικών λύσεων, θα πρέπει επίσης να περιοριστούν οι περιέκτες τροφίμων και ποτών μίας χρήσης, καθώς και τα κύπελλα μίας χρήσης που κατασκευάζονται από διογκωμένο πολυστυρένιο.

(16) Τα φίλτρα προϊόντων καπνού που περιέχουν πλαστική ύλη κατέχουν τη δεύτερη θέση μεταξύ των πλαστικών αντικειμένων μίας χρήσης που εμφανίζονται συχνότερα σε παραλίες στην Ένωση. Οι τεράστιες περιβαλλοντικές επιπτώσεις των αποβλήτων μετά την κατανάλωση που προκύπτουν από φίλτρα προϊόντων καπνού που περιέχουν πλαστική ύλη, τα οποία απορρίπτονται απευθείας στο περιβάλλον, πρέπει να μειωθούν. Η καινοτομία και η ανάπτυξη προϊόντων αναμένεται να προσφέρουν βιώσιμες εναλλακτικές λύσεις για τα φίλτρα που περιέχουν πλαστική ύλη, και πρέπει να επιταχυνθούν. Τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα προϊόντα καπνού με φίλτρα που περιέχουν πλαστική ύλη θα πρέπει επίσης να ενθαρρύνουν την καινοτομία που οδηγεί στην ανάπτυξη βιώσιμων εναλλακτικών λύσεων για τα φίλτρα προϊόντων καπνού που περιέχουν πλαστική ύλη. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθήσουν ευρύ φάσμα μέτρων για τη μείωση των αποβλήτων μετά την κατανάλωση που προκύπτουν από φίλτρα προϊόντων καπνού που περιέχουν πλαστική ύλη.

([14]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 2002 για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1).

([15]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 852/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 για την υγιεινή των τροφίμων (ΕΕ L 139 της 30.4.2004, σ. 1).

([16]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1935/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Οκτωβρίου 2004 σχετικά με τα υλικά και αντικείμενα που προορίζονται να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα και με την κατάργηση των οδηγιών 80/590/ΕΟΚ και 89/109/ΕΟΚ (ΕΕ L 338 της 13.11.2004, σ. 4).

(17) Τα πλαστικά καπάκια και καλύμματα, τα οποία χρησιμοποιούνται σε περιέκτες ποτών, συγκαταλέγονται στα πλαστικά αντικείμενα μίας χρήσης που εμφανίζονται συχνότερα σε παραλίες στην Ένωση. Ως εκ τούτου, οι περιέκτες ποτών που είναι πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης θα πρέπει να επιτρέπεται να διατίθενται στην αγορά μόνον εφόσον πληρούν συγκεκριμένες απαιτήσεις σχεδιασμού προϊόντος που μειώνουν σημαντικά τη διασπορά κατασκευασμένων από πλαστική ύλη καπακιών και καλυμμάτων των περιεκτών ποτών στο περιβάλλον. Για τους περιέκτες ποτών που είναι τόσο πλαστικά προϊόντα όσο και συσκευασίες μίας χρήσης, η απαίτηση αυτή αποτελεί προσθήκη στις βασικές απαιτήσεις σχετικά με τη σύνθεση και την επαναχρησιμοποιήσιμη και ανακτήσιμη καθώς και ανακυκλώσιμη φύση της συσκευασίας που παρατίθεται στο παράρτημα ΙΙ της οδηγίας 94/62/ΕΚ.

Για να διευκολυνθεί η συμμόρφωση με την απαίτηση σχεδιασμού προϊόντος και να εξασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, είναι ανάγκη να εκπονηθεί ένα εναρμονισμένο πρότυπο που θα εκδοθεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1025/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([17]) και η συμμόρφωση με το εν λόγω πρότυπο θα πρέπει να αποτελεί τεκμήριο συμμόρφωσης με τις εν λόγω απαιτήσεις. Ως εκ τούτου, η έγκαιρη ανάπτυξη ενός εναρμονισμένου προτύπου αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα για τη διασφάλιση αποτελεσματικής εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Θα πρέπει να προβλεφθεί επαρκής χρόνος για την εκπόνηση του εναρμονισμένου προτύπου και για την προσαρμογή των αλυσίδων παραγωγής των κατασκευαστών σε σχέση με την εφαρμογή της απαίτησης σχεδιασμού προϊόντος. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η κυκλική χρήση των πλαστικών υλών, θα πρέπει να προωθηθεί η υιοθέτηση των ανακυκλωμένων υλικών από την αγορά. Είναι επομένως σκόπιμο να θεσπιστεί απαίτηση για υποχρεωτική ελάχιστη περιεκτικότητα ανακυκλωμένης πλαστικής ύλης στις φιάλες ποτών.

(18) Τα πλαστικά προϊόντα θα πρέπει να κατασκευάζονται λαμβάνοντας υπόψη ολόκληρη τη διάρκεια ζωής τους. Ο σχεδιασμός των πλαστικών προϊόντων θα πρέπει πάντα να λαμβάνει υπόψη τη φάση παραγωγής και χρήσης, καθώς και την επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση του προϊόντος. Στο πλαίσιο της επανεξέτασης που θα διενεργηθεί δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 5 της οδηγίας 94/62/ΕΚ, η Επιτροπή θα πρέπει να λάβει υπόψη τις σχετικές ιδιότητες των διαφόρων υλικών συσκευασίας, συμπεριλαμβανομένων των σύνθετων υλικών, με βάση αξιολογήσεις του κύκλου ζωής τους, εξετάζοντας ιδίως την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων και τον σχεδιασμό για κυκλικότητα.

(19) Η παρουσία επικίνδυνων χημικών ουσιών σε σερβιέτες, ταμπόν και εφαρμογείς ταμπόν, θα πρέπει να αποφευχθεί προς το συμφέρον της υγείας των γυναικών. Στο πλαίσιο των περιορισμών του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006, είναι σκόπιμο η Επιτροπή να εξετάσει περαιτέρω την επιβολή περιορισμών σχετικά με τις εν λόγω ουσίες.

(20) Ορισμένα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης καταλήγουν στο περιβάλλον ως αποτέλεσμα εσφαλμένης διάθεσης μέσω του αποχετευτικού συστήματος ή άλλης ακατάλληλης απόρριψης στο περιβάλλον. Η απόρριψη μέσω του αποχετευτικού συστήματος μπορεί επιπρόσθετα να προκαλέσει σημαντικές οικονομικές ζημίες στα αποχετευτικά δίκτυα φράσσοντας αντλίες και αγωγούς. Στην περίπτωση των συγκεκριμένων προϊόντων, συχνά υπάρχει σημαντική έλλειψη πληροφοριών σχετικά με τα υλικά χαρακτηριστικά τους ή τον κατάλληλο τρόπο διάθεσης των αποβλήτων. Ως εκ τούτου, τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης τα οποία συχνά ρίχνονται στην αποχέτευση ή απορρίπτονται με άλλον ακατάλληλο τρόπο, θα πρέπει να υπόκεινται σε απαιτήσεις σήμανσης. Η σήμανση θα πρέπει να ενημερώνει τους καταναλωτές σχετικά με τις κατάλληλες επιλογές διαχείρισης των αποβλήτων για το οικείο προϊόν ή για τους τρόπους διάθεσης αποβλήτων που πρέπει να αποφεύγονται για το συγκεκριμένο προϊόν σύμφωνα με την ιεράρχηση των αποβλήτων και για την παρουσία πλαστικών υλών στο προϊόν καθώς και τις αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις της απόρριψής του στο περιβάλλον ή άλλου ακατάλληλου μέσου διάθεσης. Η σήμανση θα πρέπει, κατά περίπτωση, να βρίσκεται είτε πάνω στη συσκευασία του πλαστικού προϊόντος ή απευθείας πάνω στο ίδιο το προϊόν. Η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να καθιερώσει εναρμονισμένες προδιαγραφές για τη σήμανση και, εφόσον το κρίνει σκόπιμο, θα πρέπει να ελέγχει πως η προτεινόμενη σήμανση γίνεται αντιληπτή από αντιπροσωπευτικές ομάδες καταναλωτών, ώστε να είναι αποτελεσματική και ευνόητη. Για τα αλιευτικά εργαλεία, απαιτούνται ήδη απαιτήσεις σήμανσης δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009.

(21) Όσον αφορά τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης για τα οποία δεν υπάρχουν άμεσα διαθέσιμες κατάλληλες και πιο βιώσιμες εναλλακτικές λύσεις, τα κράτη μέλη θα πρέπει, σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», να θεσπίσουν επίσης συστήματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για την κάλυψη του κόστους διαχείρισης αποβλήτων και περισυλλογής απορριμμάτων καθώς και το αναγκαίο κόστος των μέτρων ευαισθητοποίησης για την πρόληψη και τη μείωση τέτοιου είδους απορριμμάτων. Το εν λόγω κόστος δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το κόστος που απαιτείται για την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών με οικονομικά αποδοτικό τρόπο και θα πρέπει να καθορίζεται με διαφάνεια μεταξύ των ενδιαφερόμενων φορέων.

([17]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1025/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με την ευρωπαϊκή τυποποίηση, την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 89/686/ΕΟΚ και 93/15/ΕΟΚ και των οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 94/9/ΕΚ, 94/25/ΕΚ, 95/16/ΕΚ, 97/23/ΕΚ, 98/34/ΕΚ, 2004/22/ΕΚ, 2007/23/ΕΚ, 2009/23/ΕΚ και 2009/105/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 87/95/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της απόφασης αριθ. 1673/2006/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 316 της 14.11.2012, σ. 12).

(22) Η οδηγία 2008/98/ΕΚ καθορίζει τις ελάχιστες γενικές απαιτήσεις για τα συστήματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού. Οι απαιτήσεις αυτές θα πρέπει να ισχύουν για τα συστήματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που θεσπίζονται με την παρούσα οδηγία, ανεξαρτήτως του εάν ο τρόπος εφαρμογής τους είναι μέσω νομοθετικής πράξης ή μέσω συμφωνιών βάσει της παρούσας οδηγίας. Η σημασία ορισμένων απαιτήσεων εξαρτάται από τα χαρακτηριστικά του προϊόντος. Η χωριστή συλλογή δεν είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η ενδεδειγμένη επεξεργασία, σύμφωνα με την ιεράρχηση των αποβλήτων για τα προϊόντα καπνού με πλαστικά φίλτρα, τα υγρά μαντηλάκια και τα μπαλόνια μίας χρήσης. Ως εκ τούτου, δεν θα πρέπει να είναι υποχρεωτική η εφαρμογή χωριστής συλλογής των προϊόντων αυτών. Η παρούσα οδηγία πρέπει να θεσπίσει πρόσθετες απαιτήσεις διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, πέραν εκείνων της οδηγίας 2008/98/ΕΚ, για παράδειγμα την απαίτηση να καλύπτουν οι παραγωγοί ορισμένων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης το κόστος περισυλλογής των απορριμμάτων. Θα πρέπει επίσης να είναι δυνατόν να καλύπτονται τα έξοδα δημιουργίας ειδικών υποδομών για τη συλλογή των αποβλήτων μετά την κατανάλωση που προκύπτουν από προϊόντα καπνού, όπως για κατάλληλα δοχεία απορριμμάτων σε σημεία που συνήθως συγκεντρώνονται απορρίμματα. Η μέθοδος υπολογισμού των δαπανών για τον καθαρισμό απορριμμάτων θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη ζητήματα αναλογικότητας. Για την ελαχιστοποίηση του διοικητικού κόστους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να ορίσουν οικονομικές συνεισφορές για τον καθαρισμό απορριμμάτων με τη θέσπιση κατάλληλων πολυετών προκαθορισμένων ποσών.

(23) Το μεγάλο ποσοστό πλαστικών υλών από απορριφθέντα αλιευτικά εργαλεία, περιλαμβανομένων εγκαταλελειμμένων και απολεσθέντων αλιευτικών εργαλείων, στα θαλάσσια απορρίμματα δείχνει ότι οι υφιστάμενες νομικές απαιτήσεις που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1224/2009, την οδηγία 2000/59/ΕΚ και την οδηγία 2008/98/ΕΚ δεν προβλέπουν επαρκή κίνητρα για την επιστροφή των αλιευτικών εργαλείων στην ξηρά για συλλογή και επεξεργασία. Το σύστημα έμμεσων τελών που θεσπίζεται βάσει της οδηγίας (ΕΕ) 2019/883 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([18]) για τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής για την παράδοση αποβλήτων από πλοία παρέχει ένα σύστημα για την εξάλειψη των κινήτρων των πλοίων να εκφορτώσουν τα απόβλητά τους στη θάλασσα και διασφαλίζει το δικαίωμα παράδοσης. Το σύστημα αυτό θα πρέπει, ωστόσο, να συμπληρωθεί με περαιτέρω οικονομικά κίνητρα για τους αλιείς να φέρουν τα απόβλητα από τα αλιευτικά τους εργαλεία στην ξηρά, ώστε να αποφευχθεί τυχόν ενδεχόμενη αύξηση των έμμεσων τελών αποβλήτων που πρέπει να καταβληθούν. Δεδομένου ότι τα πλαστικά εξαρτήματα των αλιευτικών εργαλείων έχουν υψηλές δυνατότητες ανακύκλωσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει, σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», να θεσπίσουν διευρυμένη ευθύνη των παραγωγών για τα αλιευτικά εργαλεία και τα συστατικά αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη, ώστε να εξασφαλιστεί η χωριστή συλλογή αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων και να χρηματοδοτηθεί η περιβαλλοντικώς υγιής διαχείριση των αποβλήτων των αλιευτικών εργαλείων, ιδίως η ανακύκλωση.

(24) Στο πλαίσιο της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρακολουθούν και να αξιολογούν, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων που θεσπίζονται στην παρούσα οδηγία, τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη.

(25) Παρόλο που όλα τα θαλάσσια απορρίμματα που περιέχουν πλαστική ύλη ενέχουν κινδύνους για το περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία και θα πρέπει να αντιμετωπιστούν, θα πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη θέματα αναλογικότητας. Ως εκ τούτου, οι ίδιοι οι αλιείς και οι βιοτεχνικοί παραγωγοί αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη δεν θα πρέπει να θεωρούνται παραγωγοί και δεν θα πρέπει να θεωρούνται υπεύθυνοι για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του παραγωγού που σχετίζονται με τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού.

(26) Η παροχή οικονομικών και άλλων κινήτρων για την υποστήριξη βιώσιμων επιλογών των καταναλωτών και για την προώθηση της υπεύθυνης καταναλωτικής συμπεριφοράς μπορεί να αποτελέσει αποτελεσματικό εργαλείο για την επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας.

(27) Οι φιάλες ποτών που είναι πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης αποτελούν ένα από τα είδη θαλάσσιων απορριμμάτων που εμφανίζονται συχνότερα σε παραλίες στην Ένωση. Αυτό οφείλεται στα αναποτελεσματικά συστήματα χωριστής συλλογής και στη χαμηλή συμμετοχή των καταναλωτών στα εν λόγω συστήματα. Είναι αναγκαίο να προωθηθούν αποτελεσματικότερα συστήματα χωριστής συλλογής. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να καθοριστεί ένας ελάχιστος στόχος χωριστής συλλογής για τις φιάλες ποτών που αποτελούν πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης. Ενώ η υποχρέωση χωριστής συλλογής αποβλήτων ορίζει ότι τα απόβλητα πρέπει να διαχωρίζονται με βάση τον τύπο και τη φύση τους, θα πρέπει να είναι δυνατόν ορισμένα είδη αποβλήτων να συλλέγονται μαζί, υπό την προϋπόθεση αυτό να μην εμποδίζει την ανακύκλωση υψηλής ποιότητας, βάσει της ιεράρχησης των αποβλήτων σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 και παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2008/98/ΕΚ. Ο καθορισμός του στόχου χωριστής συλλογής θα πρέπει να βασίζεται στην ποσότητα των πλαστικών φιαλών ποτών μίας χρήσης που διατίθενται στην αγορά κράτους μέλους ή, εναλλακτικά, στην ποσότητα των αποβλήτων πλαστικών φιαλών ποτών μίας χρήσης που παράγονται σε κράτος μέλος. Ο υπολογισμός του βάρους των αποβλήτων που παράγονται σε ένα κράτος μέλος θα πρέπει να λαμβάνει δεόντως υπόψη όλα τα απόβλητα πλαστικών φιαλών ποτών μίας χρήσης που παράγονται, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που απορρίπτονται στο περιβάλλον αντί να απορρίπτονται μέσω συστημάτων συλλογής αποβλήτων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να επιτύχουν αυτόν τον ελάχιστο στόχο θέτοντας στόχους χωριστής συλλογής για φιάλες ποτών που είναι πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης στο πλαίσιο των συστημάτων διευρυμένης ευθύνης παραγωγού ή θεσπίζοντας συστήματα επιστροφής της εγγύησης ή οποιοδήποτε άλλο μέτρο κρίνουν κατάλληλο. Αυτό θα έχει άμεσο θετικό αντίκτυπο στα ποσοστά συλλογής, στην ποιότητα

([18]) Οδηγία (ΕΕ) 2019/883 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019, σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής για την παράδοση αποβλήτων από πλοία, για την τροποποίηση της οδηγίας 2010/65/ΕΕ και την κατάργηση της οδηγίας 2000/59/ΕΚ (ΕΕ L 151 της 7.6.2019, σ. 116).

του συλλεγόμενου υλικού και στην ποιότητα των ανακυκλούμενων υλικών, προσφέροντας ευκαιρίες για τον κλάδο ανακύκλωσης και την αγορά ανακυκλούμενων υλικών. Θα υποστηρίξει την επίτευξη των στόχων ανακύκλωσης για τα απορρίμματα συσκευασίας που ορίζονται στην οδηγία 94/62/ΕΚ.

(28) Προκειμένου να αποφευχθεί η απόρριψη στο περιβάλλον και άλλοι ακατάλληλοι τρόποι διάθεσης αποβλήτων που οδηγούν σε θαλάσσια απορρίμματα που περιέχουν πλαστική ύλη, οι καταναλωτές πλαστικών μίας χρήσεως και οι λοιποί χρήστες αλιευτικών εργαλείων με πλαστικά είναι απαραίτητο να ενημερώνονται δεόντως σχετικά με την ύπαρξη επαναχρησιμοποιήσιμων εναλλακτικών λύσεων τις καταλληλότερες διαθέσιμες επιλογές διαχείρισης αποβλήτων και/ή τις επιλογές ορθής διαχείρισης αποβλήτων που πρέπει να αποφεύγονται, σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές όσον αφορά τη διάθεση των αποβλήτων και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των πρακτικών κακής διάθεσης καθώς και σχετικά με την περιεκτικότητα σε πλαστική ύλη ορισμένων πλαστικών προϊόντων και αλιευτικών εργαλείων μίας χρήσης και τον αντίκτυπο της εσφαλμένης διάθεσης αποβλήτων μέσω της αποχέτευσης. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεούνται να λαμβάνουν μέτρα ευαισθητοποίησης, ώστε να διασφαλίζεται ότι οι πληροφορίες αυτές παρέχονται στους καταναλωτές και τους λοιπούς χρήστες. Οι πληροφορίες δεν θα πρέπει να περιέχουν διαφημιστικό περιεχόμενο που να ενθαρρύνει τη χρήση πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επιλέγουν τα μέτρα που είναι τα πλέον κατάλληλα, ανάλογα με τη φύση του προϊόντος ή τη χρήση του. Οι παραγωγοί πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης και αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη θα πρέπει να καλύπτουν το κόστος των μέτρων ευαισθητοποίησης ως μέρος της υποχρέωσής τους για διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού.

(29) Η παρούσα οδηγία αποσκοπεί στην προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας. Όπως έχει κρίνει επανειλημμένα το Δικαστήριο, θα ήταν ασυμβίβαστο με το δεσμευτικό αποτέλεσμα, το οποίο το άρθρο 288 τρίτο εδάφιο της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποδίδει σε οδηγία, να αποκλείει, καταρχήν, τη δυνατότητα να βασίζονται οι ενδιαφερόμενοι σε υποχρέωση που επιβάλλεται από οδηγία. Τούτο ισχύει ιδίως για οδηγία η οποία στοχεύει στην πρόληψη και μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο υδάτινο περιβάλλον.

(30) Είναι σημαντικό να παρακολουθούνται τα επίπεδα των θαλάσσιων απορριμμάτων στην Ένωση για την αξιολόγηση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Σύμφωνα με την οδηγία 2008/56/ΕΚ ζητείται από τα κράτη μέλη να παρακολουθούν τακτικά τις ιδιότητες και τις ποσότητες των θαλάσσιων απορριμμάτων, συμπεριλαμβανομένων των πλαστικών θαλάσσιων απορριμμάτων. Τα εν λόγω δεδομένα παρακολούθησης κοινοποιούνται επίσης στην Επιτροπή.

(31) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που θα επιβάλλονται σε περιπτώσεις παραβίασης των εθνικών διατάξεων που εκδίδονται βάσει της παρούσας οδηγίας και θα πρέπει να λάβουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

(32) Δυνάμει της παραγράφου 22 της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου ([19]), η Επιτροπή θα πρέπει να διενεργήσει αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας. Η αξιολόγηση αυτή θα πρέπει να βασίζεται στην πείρα που αποκτήθηκε και στα δεδομένα που συλλέχθηκαν κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και στα δεδομένα που συλλέχθηκαν δυνάμει της οδηγίας 2008/56/ΕΚ και της οδηγίας 2008/98/ΕΚ. Η αξιολόγηση θα πρέπει να αποτελέσει τη βάση για την αξιολόγηση ενδεχόμενων περαιτέρω μέτρων, συμπεριλαμβανομένου του ορισμού στόχων μείωσης σε επίπεδο Ένωσης για το 2030 και μετέπειτα, και την αξιολόγηση του κατά πόσον, προκειμένου να παρακολουθούνται τα θαλάσσια απορρίμματα στην Ένωση, χρειάζεται να επανεξεταστεί το παράρτημα που αναφέρει τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης και του κατά πόσον το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας μπορεί να διευρυνθεί σε άλλα προϊόντα μίας χρήσης.

(33) Προκειμένου να εξασφαλισθούν ομοιόμορφες συνθήκες για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες όσον αφορά τη μεθοδολογία υπολογισμού και επαλήθευσης της ετήσιας κατανάλωσης πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης για τα οποία έχουν καθοριστεί στόχοι μείωσης της κατανάλωσης, τους κανόνες υπολογισμού και επαλήθευσης της επίτευξης των στόχων σχετικά με την ελάχιστη περιεκτικότητα σε ανακυκλωμένες ύλες για πλαστικές φιάλες ποτών μίας χρήσης, τις προδιαγραφές για τη σήμανση που πρέπει να επικολλάται σε ορισμένα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης, τη μεθοδολογία για τον υπολογισμό και την επαλήθευση του στόχου συλλογής πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης για τα οποία έχουν καθοριστεί στόχοι χωριστής συλλογής και την τυποποιημένη υποβολή των δεδομένων και των πληροφοριών σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([20]).

(34) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιλέξουν να εφαρμόζουν ορισμένες διατάξεις της παρούσας οδηγίας μέσω συμφωνιών μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των οικείων οικονομικών κλάδων, υπό τον όρο να τηρούνται οι εν λόγω προϋποθέσεις.

(35) Η καταπολέμηση της δημιουργίας απορριμμάτων αποτελεί κοινή προσπάθεια των αρμόδιων αρχών, των παραγωγών και των καταναλωτών. Οι δημόσιες αρχές, συμπεριλαμβανομένων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, θα πρέπει να δώσουν πρώτες το παράδειγμα.

([19]) ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

([20]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

(36) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η πρόληψη και ο περιορισμός των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης, προϊόντων που κατασκευάζονται από οξοδιασπώμενη πλαστική ύλη και αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη για το περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία και η προώθηση της μετάβασης σε κυκλική οικονομία, συμπεριλαμβανομένης της προώθησης καινοτόμων και βιώσιμων επιχειρηματικών μοντέλων, προϊόντων και υλικών, που συνεπώς συμβάλλει επίσης στην αποδοτική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη μπορούν όμως, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχοι

Στόχοι της παρούσας οδηγίας είναι η πρόληψη και η μείωση του αντίκτυπου ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον, ιδίως στο υδάτινο περιβάλλον, και στην ανθρώπινη υγεία, καθώς και η προώθηση της μετάβασης σε κυκλική οικονομία με καινοτόμα και βιώσιμα επιχειρηματικά μοντέλα, προϊόντα και υλικά, συμβάλλοντας έτσι στην αποδοτική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο παράρτημα και στα προϊόντα που κατασκευάζονται από οξοδιασπώμενη πλαστική ύλη και αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστικές ύλες.

2. Στην περίπτωση που η παρούσα οδηγία αντίκειται στην οδηγία 94/62/ΕΚ ή την οδηγία 2008/98/ΕΚ, υπερισχύει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «πλαστική ύλη»: ένα υλικό που αποτελείται από πολυμερές, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 σημείο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006, στο οποίο μπορεί να έχουν προστεθεί πρόσθετα ή άλλες ουσίες, και το οποίο μπορεί να λειτουργήσει ως κύριο δομικό συστατικό των τελικών προϊόντων, με εξαίρεση τα φυσικά πολυμερή που δεν έχουν τροποποιηθεί χημικώς·

2) «πλαστικό προϊόν μίας χρήσης»: το προϊόν που κατασκευάζεται εξολοκλήρου ή εν μέρει από πλαστική ύλη και το οποίο δεν έχει μελετηθεί, σχεδιαστεί ή διατεθεί στην αγορά προκειμένου να εκπληρώσει κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής του πολλαπλές διαδρομές ή επιστροφές, με επιστροφή στον παραγωγό για επαναπλήρωση ή επαναχρησιμοποίηση για τον ίδιο σκοπό για τον οποίο σχεδιάστηκε·

3) «οξοδιασπώμενη πλαστική ύλη»: πλαστικό υλικό τα οποίο περιλαμβάνει πρόσθετα που, μέσω οξείδωσης, οδηγούν στη διάσπαση του πλαστικού υλικού σε μικρο-τμήματα ή σε χημική αποσύνθεση·

4) «αλιευτικό εργαλείο»: κάθε αντικείμενο ή εξοπλισμός που χρησιμοποιείται στην αλιεία ή την υδατοκαλλιέργεια για τη στόχευση, τη σύλληψη ή την εκτροφή θαλάσσιων βιολογικών πόρων ή που επιπλέει στην επιφάνεια της θάλασσας και εκπτύσσεται με στόχο την προσέλκυση, τη σύλληψη ή την εκτροφή τέτοιων θαλάσσιων βιολογικών πόρων·

5) «απόβλητο αλιευτικών εργαλείων»: κάθε αλιευτικό εργαλείο που καλύπτεται από τον ορισμό των αποβλήτων στο άρθρο 3 σημείο 1) της οδηγίας 2008/98/ΕΚ, συμπεριλαμβανομένων όλων των ξεχωριστών συστατικών, ουσιών ή υλικών που αποτελούσαν μέρος ή ήταν προσαρτημένα στο αλιευτικό εργαλείο όταν αυτό απορρίφθηκε, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων που εγκαταλείφθηκε ή απωλέσθη·

6) «διάθεση στην αγορά»: η πρώτη φορά κατά την οποία ένα προϊόν κυκλοφορεί στην αγορά ενός κράτους μέλους·

7) «διαθεσιμότητα στην αγορά»: κάθε προμήθεια προϊόντος για διανομή, κατανάλωση ή χρήση στην αγορά ενός κράτους μέλους στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας, είτε έναντι αντιτίμου είτε δωρεάν·

8) «εναρμονισμένο πρότυπο»: εναρμονισμένο πρότυπο, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 1) στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1025/2012·

9) «απόβλητα»: τα απόβλητα όπως ορίζονται στο άρθρο 3 σημείο 1) της οδηγίας 2008/98/ΕΚ·

10) «σύστημα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού»: το καθεστώς διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού όπως ορίζεται στο άρθρο 3 σημείο 21) της οδηγίας 2008/98/ΕΚ·

11) «παραγωγός»:

α) κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εγκατεστημένο σε κράτος μέλος το οποίο κατασκευάζει, γεμίζει, πωλεί ή εισάγει επαγγελματικά, ανεξάρτητα από τη χρησιμοποιούμενη τεχνική πώλησης, συμπεριλαμβανομένης της εξ αποστάσεως σύμβασης όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 7) της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([21]), και διαθέτει στην αγορά του εν λόγω κράτους μέλους πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης, γεμισμένα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης ή αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη, άλλο από τα πρόσωπα που διεξάγουν αλιευτικές δραστηριότητες, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 4 σημείο 28) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([22])· ή

β) κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο σε κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα το οποίο πωλεί επαγγελματικά σε άλλο κράτος μέλος απευθείας σε νοικοκυριά ή χρήστες πλην των νοικοκυριών, μέσω συμβάσεων εξ αποστάσεως όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 7) της οδηγίας 2011/83/ΕΕ, πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης, ή γεμισμένα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης ή αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη, άλλο από τα πρόσωπα που διεξάγουν αλιευτικές δραστηριότητες, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 4 σημείο 28) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.

12) «συλλογή»: η συλλογή όπως ορίζεται στο άρθρο 3 σημείο 10) της οδηγίας 2008/98/ΕΚ·

13) «χωριστή συλλογή»: η χωριστή συλλογή όπως ορίζεται στο άρθρο 3 σημείο 11) της οδηγίας 2008/98/ΕΚ·

14) «επεξεργασία»: η επεξεργασία όπως ορίζεται στο άρθρο 3 σημείο 14) της οδηγίας 2008/98/ΕΚ·

15) «συσκευασία»: η συσκευασία όπως ορίζεται στο άρθρο 3 σημείο 1) της οδηγίας 94/62/ΕΚ·

16) «βιοαποδομήσιμη πλαστική ύλη»: πλαστική ύλη που μπορεί να υποστεί φυσική ή βιολογική αποσύνθεση, έτσι ώστε τελικά να αποσυντεθεί σε διοξείδιο του άνθρακα (CO_2), βιομάζα και νερό, και είναι, σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές για τις συσκευασίες, ανακτήσιμη μέσω λιπασματοποίησης και αναερόβιας χώνευσης·

17) «λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής»: οι «λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής» όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο ε) της οδηγίας 2000/59/ΕΚ·

18) «προϊόντα καπνού»: προϊόντα καπνού όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 4) της οδηγίας 2014/40/ΕΕ.

Άρθρο 4

Μείωση της κατανάλωσης

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη φιλόδοξης και σταθερής μείωσης της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Α του παραρτήματος, σύμφωνα με τους γενικούς στόχους της πολιτικής της Ένωσης για τα απόβλητα, και ειδικότερα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, με απώτερο σκοπό την αισθητή αναστροφή των αυξητικών τάσεων στην κατανάλωση. Τα μέτρα αυτά επιτυγχάνουν μετρήσιμη ποσοτική μείωση της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Α του παραρτήματος στην επικράτεια του κράτους μέλους έως το 2026 σε σύγκριση με το 2022.

([21]) Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 304 της 22.11.2011, σ. 64).

([22]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 22).

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν, έως τις 3 Ιουλίου 2021, περιγραφή των μέτρων που έχουν λάβει σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο και κοινοποιούν στην Επιτροπή την περιγραφή, η οποία καθίσταται διαθέσιμη στο ευρύ κοινό. Τα κράτη μέλη εντάσσουν τα περιγραφόμενα μέτρα στα σχέδια ή προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 11 κατά την πρώτη επόμενη επικαιροποίηση των εν λόγω σχεδίων ή προγραμμάτων βάσει της ενωσιακής νομοθεσίας που τα διέπει, ή σε κάθε άλλο πρόγραμμα που καταρτίζεται ειδικά για τον εν λόγω σκοπό.

Τα μέτρα μπορούν να περιλαμβάνουν εθνικούς στόχους μείωσης της κατανάλωσης, μέτρα που εξασφαλίζουν ότι επαναχρησιμοποιήσιμες εναλλακτικές λύσεις στα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Α του παραρτήματος είναι διαθέσιμες στο σημείο πώλησης στον τελικό καταναλωτή, οικονομικά μέσα όπως μέσα που εξασφαλίζουν ότι τα εν λόγω πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης δεν παρέχονται δωρεάν στο σημείο πώλησης στον τελικό καταναλωτή, καθώς και τις συμφωνίες όπως αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 3. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν περιορισμούς εμπορίας κατά παρέκκλιση του άρθρου 18 της οδηγίας 94/62/ΕΚ, για τους σκοπούς της πρόληψης της απόρριψης των εν λόγω προϊόντων στο περιβάλλον, ώστε να εξασφαλιστεί η υποκατάστασή τους από εναλλακτικά προϊόντα που είναι επαναχρησιμοποιήσιμα ή δεν περιέχουν πλαστική ύλη. Τα μέτρα μπορούν να ποικίλλουν ανάλογα με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των εν λόγω πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους, μεταξύ άλλων και όταν απορρίπτονται στο περιβάλλον.

Τα μέτρα που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας παραγράφου είναι αναλογικά και δεν εισάγουν διακρίσεις. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα εν λόγω μέτρα σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([23]) όποτε αυτό απαιτείται βάσει της εν λόγω οδηγίας.

Προκειμένου να συμμορφώνεται με το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, κάθε κράτος μέλος παρακολουθεί τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Α του παραρτήματος τα οποία διατίθενται στην αγορά και τα μέτρα μείωσης που λαμβάνονται και υποβάλλει έκθεση σχετικά με την πρόοδο που σημειώνεται στην Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και το άρθρο 13 παράγραφος 1 με απώτερο σκοπό τη θέσπιση δεσμευτικών ποσοτικών στόχων σε επίπεδο Ένωσης για τη μείωση της κατανάλωσης.

2. Η Επιτροπή εκδίδει έως τις 3 Ιανουαρίου 2021 εκτελεστική πράξη για τον καθορισμό της μεθοδολογίας για τον υπολογισμό και την επαλήθευση της φιλόδοξης και σταθερής μείωσης της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Α του παραρτήματος. Η εν λόγω εκτελεστική πράξη εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2.

Άρθρο 5

Περιορισμοί της διάθεσης στην αγορά

Τα κράτη μέλη απαγορεύουν τη διάθεση στην αγορά των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Β του παραρτήματος καθώς και των προϊόντων που κατασκευάζονται από οξοδιασπώμενη πλαστική ύλη.

Άρθρο 6

Απαιτήσεις για τα προϊόντα

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Γ του παραρτήματος και φέρουν καπάκια και καλύμματα κατασκευασμένα από πλαστική ύλη να μπορούν να διατίθενται στην αγορά μόνο εάν τα καπάκια και τα καλύμματα παραμένουν προσαρτημένα στους περιέκτες κατά τη διάρκεια του προβλεπόμενου σταδίου χρήσης του προϊόντος.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, τα μεταλλικά καπάκια ή καλύμματα με πλαστικά παρεμβύσματα δεν θεωρούνται κατασκευασμένα από πλαστική ύλη.

3. Έως τις 3 Οκτωβρίου 2019, η Επιτροπή ζητεί από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης να εκπονήσουν εναρμονισμένα πρότυπα σχετικά με την απαίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Τα εν λόγω πρότυπα ανταποκρίνονται ιδίως στην ανάγκη να εξασφαλίζεται η απαραίτητη αντοχή, αξιοπιστία και ασφάλεια των εξαρτημάτων κλεισίματος σε περιέκτες ποτών, συμπεριλαμβανομένων όσων χρησιμοποιούνται για ανθρακούχα ποτά.

([23]) Οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (ΕΕ L 241 της 17.9.2015, σ. 1).

4. Από την ημερομηνία δημοσίευσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* των παραπομπών στα εναρμονισμένα πρότυπα που αναφέρονται στην παράγραφο 3, τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα οποία συμμορφώνονται με τα εν λόγω πρότυπα ή μέρη αυτών, τεκμαίρεται ότι συμμορφώνονται με την απαίτηση που ορίζεται στην παράγραφο 1.

5. Όσον αφορά τις φιάλες ποτών που απαριθμούνται στο μέρος ΣΤ του παραρτήματος, κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι:

α) από το 2025, οι φιάλες ποτών που απαριθμούνται στο μέρος ΣΤ του παραρτήματος οι οποίες κατασκευάζονται από τερεφθαλικό πολυαιθυλένιο ως βασικό υλικό κατασκευής («φιάλες PET») περιέχουν τουλάχιστον 25 % ανακυκλωμένο πλαστικό, υπολογιζόμενο ως μέσος όρος για όλες τις φιάλες PET που διατίθενται στην αγορά στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους· και

β) από το 2030, οι φιάλες ποτών που απαριθμούνται στο μέρος ΣΤ του παραρτήματος αποτελούνται κατά τουλάχιστον 30 % από ανακυκλωμένο πλαστικό, υπολογιζόμενο ως μέσος όρος για όλες τις φιάλες ποτών που διατίθενται στην αγορά στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους.

Έως την 1η Ιανουαρίου 2022, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που θεσπίζουν κανόνες για τον υπολογισμό και την επαλήθευση του στόχου που καθορίζεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2.

Άρθρο 7

Απαιτήσεις σχετικά με τη σήμανση

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όλα τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Δ του παραρτήματος τα οποία διατίθενται στην αγορά φέρουν μια εμφανή, ευανάγνωστη και ανεξίτηλη σήμανση επί της συσκευασίας τους ή επί του ίδιου του προϊόντος, που να ενημερώνει τους καταναλωτές για τα ακόλουθα:

α) τις κατάλληλες επιλογές διαχείρισης του προϊόντος ως αποβλήτου ή τους τρόπους διάθεσης αποβλήτων που πρέπει να αποφεύγονται για το συγκεκριμένο προϊόν σύμφωνα με την ιεραρχία των αποβλήτων, και

β) την παρουσία πλαστικών υλών στο προϊόν και τις επακόλουθες αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις της απόρριψής τους στο περιβάλλον ή άλλου ακατάλληλου τρόπου απόρριψης των προϊόντων στο περιβάλλον ως αποβλήτων.

Οι εναρμονισμένες προδιαγραφές για τη σήμανση θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 2.

2. Η Επιτροπή, έως τις 3 Ιουλίου 2020 εκδίδει εκτελεστική πράξη για τη θέσπιση εναρμονισμένων προδιαγραφών για τη σήμανση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 όπου:

α) προβλέπεται ότι η σήμανση των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στα σημεία 1), 2) και 3) του μέρους Δ του παραρτήματος τοποθετείται στις συσκευασίες προς πώληση και στις ομαδοποιημένες συσκευασίες των εν λόγω προϊόντων. Στις περιπτώσεις στις οποίες περισσότερες της μίας μονάδας προς πώληση ομαδοποιούνται στο σημείο αγοράς, κάθε μονάδα προς πώληση φέρει σήμανση επί της συσκευασίας της. Η σήμανση δεν είναι υποχρεωτική για συσκευασίες με επιφάνεια μικρότερη των 10 cm^2·

β) προβλέπεται ότι η σήμανση των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο σημείο 4) του μέρους Δ του παραρτήματος τοποθετείται πάνω στο ίδιο το προϊόν· και

γ) λαμβάνονται υπόψη οι υφιστάμενες προαιρετικές προσεγγίσεις και αποδίδεται ιδιαίτερη προσοχή στην ανάγκη να αποφεύγονται πληροφορίες που παραπλανούν τους καταναλωτές.

Η εν λόγω εκτελεστική πράξη εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2.

3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου σχετικά με τα προϊόντα καπνού ισχύουν επιπλέον εκείνων που προβλέπονται στην οδηγία 2014/40/ΕΕ.

Άρθρο 8

Διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη θέσπιση συστημάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για όλα τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Ε του παραρτήματος τα οποία διατίθενται στην αγορά του κράτους μέλους, σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 8α της οδηγίας 2008/98/ΕΚ.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι παραγωγοί των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο παράρτημα μέρος Ε τμήμα Ι της παρούσας οδηγίας καλύπτουν κάθε κόστος που παρατίθεται κατωτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις περί διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού των οδηγιών 2008/98/ΕΚ και 94/62/ΕΚ, στον βαθμό που δεν έχει ήδη συμπεριληφθεί:

α) το κόστος των μέτρων ευαισθητοποίησης που αναφέρονται στο άρθρο 10 της παρούσας οδηγίας σχετικά με τα εν λόγω προϊόντα·

β) το κόστος για τη συλλογή των αποβλήτων για εκείνα τα προϊόντα που απορρίπτονται στα δημόσια συστήματα συλλογής, συμπεριλαμβανομένης της υποδομής και της λειτουργίας της, καθώς και την επακόλουθη μεταφορά και επεξεργασία των αποβλήτων· και

γ) το κόστος καθαρισμού ως αποτέλεσμα της απόρριψης στο περιβάλλον των εν λόγω προϊόντων και της επακόλουθης μεταφοράς και επεξεργασίας τους.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι παραγωγοί των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο παράρτημα μέρος Ε τμήματα ΙΙ και ΙΙΙ καλύπτουν το κόστος τουλάχιστον για τα εξής:

α) το κόστος των μέτρων ευαισθητοποίησης που αναφέρονται στο άρθρο 10 σχετικά με τα εν λόγω προϊόντα·

β) το κόστος καθαρισμού απορριμμάτων που προέρχονται από τα εν λόγω προϊόντα στο και της επακόλουθης μεταφοράς και επεξεργασίας των εν λόγω απορριμμάτων· και

γ) το κόστος της συλλογής δεδομένων και υποβολής εκθέσεων, σύμφωνα με το άρθρο 8α παράγραφος 1 στοιχείο γ) της οδηγίας 2008/98/ΕΚ.

Όσον αφορά τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο παράρτημα μέρος Ε τμήμα ΙΙΙ της παρούσας οδηγίας τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι παραγωγοί καλύπτουν, επιπλέον, το κόστος της συλλογής των αποβλήτων αυτών των προϊόντων που απορρίπτονται σε δημόσια συστήματα συλλογής, συμπεριλαμβανομένης της υποδομής και της λειτουργίας της, και την επακόλουθη μεταφορά και επεξεργασία των αποβλήτων. Το κόστος μπορεί να περιλαμβάνει τη δημιουργία ειδικής υποδομής για τη συλλογή των αποβλήτων αυτών των προϊόντων, όπως κατάλληλα δοχεία απορριμμάτων σε σημεία όπου τείνουν να συσσωρεύονται τέτοιου είδους απορρίμματα.

4. Το κόστος που πρέπει να καλύπτεται, βάσει των παραγράφων 2 και 3, δεν υπερβαίνει το κόστος που απαιτείται για την παροχή των εκεί αναφερομένων υπηρεσιών με οικονομικά αποδοτικό τρόπο και καθορίζεται με διαφάνεια μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών. Το κόστος για τον καθαρισμό από τα απορρίμματα περιορίζεται στις δραστηριότητες που αναλαμβάνονται από τις δημόσιες αρχές ή για λογαριασμό αυτών. Η μεθοδολογία υπολογισμού πρέπει να επιτρέπει τον αναλογικό καθορισμό του κόστους για την απομάκρυνση των απορριμμάτων. Για την ελαχιστοποίηση του διοικητικού κόστους, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν οικονομικές συνεισφορές για τον καθαρισμό απορριμμάτων με τη θέσπιση κατάλληλων πολυετών προκαθορισμένων ποσών.

Η Επιτροπή δημοσιεύει κατευθυντήριες γραμμές για τα κριτήρια, κατόπιν διαβούλευσης με τα κράτη μέλη, σχετικά με το κόστος καθαρισμού των απορριμμάτων που αναφέρεται στις παραγράφους 2 και 3.

5. Τα κράτη μέλη καθορίζουν με σαφή τρόπο τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες όλων των εμπλεκόμενων μερών.

Σε ό,τι αφορά τη συσκευασία, τα εν λόγω καθήκοντα και αρμοδιότητες ορίζονται σύμφωνα με την οδηγία 94/62/ΕΚ.

6. Κάθε κράτος μέλος επιτρέπει στους παραγωγούς που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος και διαθέτουν προϊόντα στην αγορά του να ορίζουν νομικό ή φυσικό πρόσωπο εγκατεστημένο στην επικράτειά του ως εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο για τους σκοπούς της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων του παραγωγού που απορρέουν από συστήματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού στην επικράτειά του.

7. Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι οποιοσδήποτε παραγωγός που είναι εγκατεστημένος στην επικράτειά του, ο οποίος πωλεί πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Ε του παραρτήματος και αλιευτικά εργαλεία με πλαστικά σε άλλο κράτος μέλος στο οποίο δεν είναι εγκατεστημένος, ορίζει εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο στο άλλο κράτος μέλος. Ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος είναι το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του συγκεκριμένου παραγωγού, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, στην επικράτεια του άλλου κράτους μέλους.

8. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη θέσπιση συστημάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη και τα οποία διατίθενται στην αγορά του κράτους μέλους, σύμφωνα με το άρθρα 8 και 8α της οδηγίας 2008/98/ΕΚ.

Τα κράτη μέλη που έχουν θαλάσσια ύδατα όπως ορίζονται στο άρθρο 3 σημείο 1) της οδηγίας 2008/56/ΕΚ, ορίζουν ένα ετήσιο ελάχιστο ποσοστό συλλογής αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη με σκοπό την ανακύκλωση.

Τα κράτη μέλη παρακολουθούν τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη τα οποία διατίθενται στην αγορά του κράτους μέλους καθώς και τα απόβλητα αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη τα οποία συλλέγονται και υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας, με σκοπό τη θέσπιση δεσμευτικών ποσοτικών ενωσιακών στόχων για τη συλλογή.

9. Όσον αφορά τα συστήματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που θεσπίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 8 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι παραγωγοί αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη καλύπτουν το κόστος της χωριστής συλλογής αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη και έχουν παραδοθεί σε κατάλληλες λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2019/883 ή σε άλλα ισοδύναμα συστήματα συλλογής που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας, και το κόστος της επακόλουθης μεταφοράς και επεξεργασίας τους. Οι παραγωγοί καλύπτουν επίσης το κόστος των μέτρων ευαισθητοποίησης που αναφέρονται στο άρθρο 10 για τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη.

Οι απαιτήσεις που ορίζονται στην παρούσα παράγραφο συμπληρώνουν τις απαιτήσεις που ισχύουν για τα απόβλητα αλιευτικών σκαφών στο δίκαιο της Ένωσης σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής.

Με την επιφύλαξη των τεχνικών μέτρων που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 850/98 του Συμβουλίου ([24]), η Επιτροπή ζητεί από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης να εκπονήσουν εναρμονισμένα πρότυπα σχετικά με τον κυκλικό σχεδιασμό των αλιευτικών εργαλείων, προκειμένου να ενθαρρυνθεί η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και να διευκολυνθεί η ανακυκλωσιμότητα στο τέλος του κύκλου ζωής.

Άρθρο 9

Χωριστή συλλογή

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν τη χωριστή συλλογή για ανακύκλωση:

α) έως το 2025, ποσότητας αποβλήτων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος ΣΤ του παραρτήματος ίσης με το 77 % αυτών των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που διατίθενται στην αγορά σε ένα δεδομένο έτος, κατά βάρος·

β) έως το 2029, ποσότητας αποβλήτων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος ΣΤ του παραρτήματος ίσης με το 90 % αυτών των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που διατίθενται στην αγορά σε ένα δεδομένο έτος, κατά βάρος.

Τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος ΣΤ του παραρτήματος τα οποία διατίθενται στην αγορά ενός κράτους μέλους μπορεί να τεκμαίρεται ότι ισούνται με την ποσότητα των αποβλήτων που παράγονται από τα προϊόντα αυτά, συμπεριλαμβανομένων των απορριμμάτων, κατά τη διάρκεια του ίδιου έτους στο εν λόγω κράτος μέλος.

Για την επίτευξη του στόχου αυτού, τα κράτη μέλη μπορούν, μεταξύ άλλων:

α) να καθιερώσουν συστήματα επιστροφής εγγύησης,

β) να καθορίσουν στόχους χωριστής συλλογής για σχετικά προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού.

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του άρθρου 10 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2008/98/ΕΚ.

2. Η Επιτροπή διευκολύνει την ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με τα κατάλληλα μέτρα για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στην παράγραφο 1, μεταξύ άλλων, όσον αφορά τα συστήματα επιστροφής εγγύησης. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τα αποτελέσματα αυτής της ανταλλαγής πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών.

3. Η Επιτροπή, έως τις 3 Ιουλίου 2020, εκδίδει εκτελεστική πράξη για τον καθορισμό της μεθοδολογίας για τον υπολογισμό και την επαλήθευση των στόχων χωριστής συλλογής που ορίζονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Η εν λόγω εκτελεστική πράξη εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2.

Άρθρο 10

Μέτρα ευαισθητοποίησης

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για την ενημέρωση των καταναλωτών και την παροχή κινήτρων για υπεύθυνη καταναλωτική συμπεριφορά, προκειμένου να μειωθούν τα απορρίμματα από προϊόντα που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία και λαμβάνουν μέτρα για την πληροφόρηση των καταναλωτών των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Ζ του παραρτήματος και των χρηστών αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη σχετικά με τα παρακάτω:

α) τη διαθεσιμότητα επαναχρησιμοποιήσιμων εναλλακτικών προϊόντων, συστημάτων επαναχρησιμοποίησης και επιλογών διαχείρισης αποβλήτων για τα εν λόγω πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης και για τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη, καθώς και τις βέλτιστες πρακτικές στην ορθή διαχείριση αποβλήτων που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ·

β) τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της απόρριψης στο περιβάλλον και άλλων ακατάλληλων τρόπων διάθεσης αποβλήτων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης και αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη, ιδίως για το θαλάσσιο περιβάλλον· και

([24]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 850/98 του Συμβουλίου της 30ής Μαρτίου 1998 για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων μέσω τεχνικών μέτρων προστασίας των νεαρών θαλάσσιων οργανισμών (ΕΕ L 125 της 27.4.1998, σ. 1).

γ) τις επιπτώσεις που έχει ο ακατάλληλος τρόπος διάθεσης των αποβλήτων των εν λόγω πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης στο αποχετευτικό δίκτυο.

Άρθρο 11

Συντονισμός των μέτρων

Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της παρούσας οδηγίας, κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι τα μέτρα που λαμβάνει για να μεταφέρει στο εθνικό δίκαιο και να εφαρμόσει την παρούσα οδηγία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος και είναι συνεπή με τα προγράμματα μέτρων που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ για όσα κράτη μέλη έχουν θαλάσσια ύδατα, τα προγράμματα μέτρων που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων και τα προγράμματα πρόληψης αποβλήτων που θεσπίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 28 και 29 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ και τα σχέδια παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων που θεσπίζονται δυνάμει της οδηγίας (ΕΕ) 2019/883.

Τα μέτρα που λαμβάνουν τα κράτη μέλη, προκειμένου να μεταφέρουν στο εθνικό δίκαιο και να εφαρμόσουν τα άρθρα 4 έως 9 της παρούσας οδηγίας συμμορφώνονται με το ενωσιακό δίκαιο περί τροφίμων, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι δεν θίγεται η υγιεινή και η ασφάλεια των τροφίμων. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τη χρήση, όπου είναι δυνατόν, βιώσιμων εναλλακτικών προϊόντων αντί των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης για υλικά που προορίζονται να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα.

Άρθρο 12

Προδιαγραφές και κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης

Προκειμένου να προσδιοριστεί εάν ένας περιέκτης τροφίμων πρέπει να θεωρηθεί πλαστικό προϊόν μίας χρήσης για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, επιπλέον των κριτηρίων που παρατίθενται στο παράρτημα όσον αφορά τους περιέκτες τροφίμων, είναι αποφασιστικής σημασίας το κατά πόσον ο εν λόγω περιέκτης τείνει να απορρίπτεται στο περιβάλλον λόγω του όγκου ή του μεγέθους του, ιδίως όσον αφορά ατομικές μερίδες.

Η Επιτροπή, έως τις 3 Ιουλίου 2020, δημοσιεύει κατευθυντήριες γραμμές, κατόπιν διαβούλευσης με τα κράτη μέλη, οι οποίες περιλαμβάνουν παραδείγματα, ανάλογα με την περίπτωση, για το τι πρέπει να θεωρείται πλαστικό προϊόν μίας χρήσης για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 13

Συστήματα πληροφοριών και υποβολή εκθέσεων

1. Τα κράτη μέλη, για κάθε ημερολογιακό έτος, υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με τα εξής:

α) δεδομένα σχετικά με τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Α του παραρτήματος τα οποία έχουν διατεθεί στην αγορά του κράτους μέλους κάθε έτος, προκειμένου να καταδειχθεί η μείωση της κατανάλωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1·

β) πληροφορίες για τα μέτρα που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη για τους σκοπούς του άρθρου 4 παράγραφος 1·

γ) δεδομένα σχετικά με τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος ΣΤ του παραρτήματος τα οποία συλλέχθηκαν χωριστά σε ένα κράτος μέλος κάθε έτος, προκειμένου να καταδειχθεί η επίτευξη των στόχων χωριστής συλλογής σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1·

δ) δεδομένα για τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη τα οποία διατίθενται στην αγορά και σχετικά με τα απόβλητα αλιευτικών εργαλείων που συλλέγονται στο κράτος μέλος κάθε έτος·

ε) πληροφορίες σχετικά με την περιεκτικότητα σε ανακυκλωμένες ύλες σε φιάλες ποτών που απαριθμούνται στο μέρος ΣΤ του παραρτήματος, προκειμένου να καταδειχθεί η επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 5·

στ) δεδομένα για τα απόβλητα μετά την κατανάλωση των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο παράρτημα μέρος Ε τμήμα ΙΙΙ, τα οποία έχουν συλλεχθεί σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3.

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν τα δεδομένα και τις πληροφορίες ηλεκτρονικά, εντός 18 μηνών από τη λήξη του έτους υποβολής στοιχείων για το οποίο αυτά συλλέχθηκαν. Τα δεδομένα και οι πληροφορίες υποβάλλονται στον μορφότυπο που ορίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου.

Η πρώτη περίοδος υποβολής στοιχείων είναι το ημερολογιακό έτος 2022, εξαιρουμένων των στοιχείων ε) και στ) του πρώτου εδαφίου, για τα οποία η πρώτη περίοδος υποβολής στοιχείων είναι το ημερολογιακό έτος 2023.

2. Τα δεδομένα και οι πληροφορίες που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το παρόν άρθρο συνοδεύονται από έκθεση ποιοτικού ελέγχου. Τα δεδομένα και οι πληροφορίες διαβιβάζονται με τον μορφότυπο που θεσπίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 4.

3. Η Επιτροπή εξετάζει τα δεδομένα και τις πληροφορίες που υποβάλλονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο και δημοσιεύει έκθεση σχετικά με τα αποτελέσματα της εξέτασής της. Η έκθεση αξιολογεί την οργάνωση της συλλογής των δεδομένων και των πληροφοριών, τις πηγές τους και τη μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε στα κράτη μέλη, καθώς και την πληρότητα, την αξιοπιστία, την επικαιρότητα και τη συνέπεια αυτών. Η αξιολόγηση μπορεί να περιλαμβάνει ειδικές συστάσεις για βελτίωση. Η έκθεση συντάσσεται μετά την πρώτη υποβολή των δεδομένων και των πληροφοριών από τα κράτη μέλη και στη συνέχεια ανά διαστήματα όπως προβλέπεται στο άρθρο 12 παράγραφος 3γ) της οδηγίας 94/62/ΕΚ.

4. Η Επιτροπή εκδίδει, έως τις 3 Ιανουαρίου 2021, εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό του μορφοτύπου για την υποβολή δεδομένων και πληροφοριών σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχεία α) και β) και την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

Η Επιτροπή εκδίδει, έως τις 3 Ιουλίου 2020, εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό του μορφοτύπου για την υποβολή δεδομένων σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχεία γ) και δ) και την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

Η Επιτροπή εκδίδει έως την 1η Ιανουαρίου 2022 εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό του μορφοτύπου για την υποβολή δεδομένων και πληροφοριών σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχεία ε) και στ) και την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2. Λαμβάνεται υπόψη ο μορφότυπος που έχει διαμορφωθεί σύμφωνα με το άρθρο 12 της οδηγίας 94/62/ΕΚ.

Άρθρο 14

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες για τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβίασης των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν την εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη έως τις 3 Ιουλίου 2021 κοινοποιούν στην Επιτροπή τους εν λόγω κανόνες και τα εν λόγω μέτρα και τυχόν μεταγενέστερες συναφείς τροποποιήσεις.

Άρθρο 15

Αξιολόγηση και επανεξέταση

1. Η Επιτροπή διενεργεί αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας έως τις 3 Ιουλίου 2027. Η εν λόγω αξιολόγηση βασίζεται στις πληροφορίες που διατίθενται σύμφωνα με το άρθρο 13. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή οποιεσδήποτε πρόσθετες αναγκαίες πληροφορίες για τους σκοπούς της αξιολόγησης και την εκπόνηση της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με τα κύρια πορίσματα της αξιολόγησης που διενεργήθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 1. Η έκθεση συνοδεύεται από νομοθετική πρόταση, εφόσον κρίνεται σκόπιμο. Η εν λόγω πρόταση, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, θέτει δεσμευτικούς ποσοτικούς στόχους μείωσης της κατανάλωσης και δεσμευτικά ποσοστά συλλογής για τα απόβλητα αλιευτικών εργαλείων.

3. Η έκθεση περιλαμβάνει:

α) εκτίμηση της ανάγκης να αναθεωρηθεί το παράρτημα στο οποίο απαριθμούνται τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης, μεταξύ άλλων όσον αφορά τα καπάκια και τα καλύμματα από πλαστική ύλη τα οποία χρησιμοποιούνται για γυάλινους και μεταλλικούς περιέκτες ποτών·

β) μελέτη σκοπιμότητας για τη θέσπιση δεσμευτικών ποσοστών συλλογής για τα απόβλητα αλιευτικών εργαλείων και δεσμευτικών ποσοτικών ενωσιακών στόχων για τη μείωση της κατανάλωσης, ιδίως, των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Α του παραρτήματος, λαμβάνοντας υπόψη τα επίπεδα κατανάλωσης και τις μειώσεις που έχουν ήδη επιτευχθεί στα κράτη μέλη·

γ) αξιολόγηση της αλλαγής των υλικών που χρησιμοποιούνται στα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία καθώς και των νέων προτύπων κατανάλωσης και των επιχειρηματικών μοντέλων που βασίζονται σε επαναχρησιμοποιήσιμα εναλλακτικά προϊόντα· σε αυτή περιλαμβάνεται, ει δυνατόν, συνολική ανάλυση του κύκλου ζωής ώστε να εκτιμηθεί ο περιβαλλοντικός αντίκτυπος των προϊόντων αυτών καθώς και των εναλλακτικών τους· και

δ) αξιολόγηση της επιστημονικής και τεχνικής προόδου όσον αφορά τα κριτήρια ή ένα πρότυπο για τη βιοαποδομησιμότητα στο θαλάσσιο περιβάλλον που εφαρμόζονται στα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης εντός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας και τα υποκατάστατα προϊόντα μίας χρήσης αυτών, τα οποία να εγγυώνται πλήρη αποσύνθεση σε διοξείδιο του άνθρακα (CO_2), βιομάζα και νερό εντός χρονικού διαστήματος αρκετά μικρού ώστε να μην είναι επιβλαβή για τη θαλάσσια ζωή και να μην οδηγούν σε συσσώρευση πλαστικών υλών στο περιβάλλον.

4. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης που διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 1, η Επιτροπή επανεξετάζει τα μέτρα που έχουν ληφθεί δυνάμει της παρούσας οδηγίας σχετικά με πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο παράρτημα μέρος Ε τμήμα ΙΙΙ και υποβάλλει έκθεση σχετικά με τα κύρια πορίσματά της. Η έκθεση εξετάζει επίσης τις δυνατότητες για δεσμευτικά μέτρα για τη μείωση των αποβλήτων μετά την κατανάλωση τα οποία προέρχονται από πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο παράρτημα μέρος Ε τμήμα ΙΙΙ, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας θέσπισης δεσμευτικών ποσοστών συλλογής για τα εν λόγω απόβλητα μετά την κατανάλωση. Η έκθεση συνοδεύεται, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, από νομοθετική πρόταση.

Άρθρο 16

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 39 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ. Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Όποτε γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Στις περιπτώσεις που η επιτροπή δεν εκφέρει γνώμη, η Επιτροπή δεν εγκρίνει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 17

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία έως τις 3 Ιουλίου 2021. Ενημερώνουν αμέσως στην Επιτροπή σχετικά.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις αναγκαίες διατάξεις για τη συμμόρφωσή τους με:

— το άρθρο 5 από τις 3 Ιουλίου 2021,

— το άρθρο 6 παράγραφος 1 από τις 3 Ιουλίου 2024,

— το άρθρο 7 παράγραφος 1 από τις 3 Ιουλίου 2021,

— το άρθρο 8 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2024, αλλά για τα συστήματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που έχουν θεσπιστεί πριν από τις 4 Ιουλίου 2018 και σε σχέση με τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο παράρτημα μέρος Ε τμήμα ΙΙΙ έως τις 5 Ιανουαρίου 2023.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την παραπομπή αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

3. Υπό την προϋπόθεση ότι έχουν επιτευχθεί οι στόχοι διαχείρισης αποβλήτων και οι στόχοι που ορίζονται στα άρθρα 4 και 8, τα κράτη μέλη μπορούν να μεταφέρουν στο εθνικό δίκαιο τις διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 1 και του άρθρου 8 παράγραφοι 1 και 8, με εξαίρεση τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο παράρτημα μέρος Ε τμήμα ΙΙΙ, μέσω συμφωνιών μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των οικείων οικονομικών κλάδων.

Οι συμφωνίες αυτές πληρούν τις ακόλουθες απαιτήσεις:

α) είναι συμφωνίες των οποίων η τήρηση είναι δυνατόν να επιβληθεί·

β) οι συμφωνίες πρέπει να καθορίζουν στόχους με αντίστοιχες προθεσμίες·

γ) οι συμφωνίες δημοσιεύονται στην εθνική επίσημη εφημερίδα ή σε επίσημο έγγραφο εξίσου προσιτό στο κοινό και διαβιβάζονται στην Επιτροπή·

δ) τα αποτελέσματα που προκύπτουν δυνάμει της συμφωνίας παρακολουθούνται τακτικά, αναφέρονται στις αρμόδιες αρχές και στην Επιτροπή και καθίστανται διαθέσιμα στο κοινό υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει η συμφωνία·

ε) οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν για την εξέταση της προόδου που επιτυγχάνεται δυνάμει της συμφωνίας· και

στ) σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τη συμφωνία, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις σχετικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας μέσω νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων.

Άρθρο 18

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 19

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 5 Ιουνίου 2019.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*
A. TAJANI	G. CIAMBA

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΜΕΡΟΣ Α

Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 4 για τη μείωση της κατανάλωσης

1) Κυπελάκια, συμπεριλαμβανομένων των καλυμμάτων και των καπακιών τους

2) Περιέκτες τροφίμων, δηλαδή δοχεία όπως κουτιά, με ή χωρίς κάλυμμα, εντός των οποίων τοποθετούνται τρόφιμα τα οποία:

α) προορίζονται για άμεση κατανάλωση είτε επιτόπου είτε εκτός του καταστήματος,

β) συνήθως καταναλώνονται από το δοχείο, και

γ) είναι έτοιμα για κατανάλωση χωρίς περαιτέρω προετοιμασία, π.χ. μαγείρεμα, βράσιμο ή ζέσταμα,

συμπεριλαμβανομένων των περιεκτών που χρησιμοποιούνται για γεύματα ταχυφαγείων ή άλλα γεύματα έτοιμα προς άμεση κατανάλωση, εκτός από περιέκτες ποτών, πιάτα και πακέτα και περιτυλίγματα που περιέχουν τρόφιμα.

ΜΕΡΟΣ Β

Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 5 σχετικά με περιορισμούς διάθεσης στην αγορά

1) Μπατονέτες, εκτός εάν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 90/385/ΕΟΚ του Συμβουλίου [1] ή της οδηγίας 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου [2]·

2) Μαχαιροπίρουνα (πιρούνια, μαχαίρια, κουτάλια, ξυλάκια φαγητού)·

3) Πιάτα·

4) Καλαμάκια, εκτός εάν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 90/385/ΕΟΚ ή της οδηγίας 93/42/ΕΟΚ·

5) Αναδευτήρες ποτών·

6) Ξυλάκια που προσαρτώνται και στηρίζουν μπαλόνια, εκτός από μπαλόνια για βιομηχανικές ή άλλες επαγγελματικές χρήσεις και εφαρμογές που δεν διανέμονται στους καταναλωτές, συμπεριλαμβανομένων μηχανισμών για τέτοια ξυλάκια·

7) Περιέκτες τροφίμων κατασκευασμένοι από διογκωμένο πολυστυρένιο, δηλαδή δοχεία όπως κουτιά, με ή χωρίς κάλυμμα, εντός των οποίων τοποθετούνται τρόφιμα τα οποία:

α) προορίζονται για άμεση κατανάλωση είτε επιτόπου είτε εκτός του καταστήματος,

β) συνήθως καταναλώνονται από το δοχείο, και

γ) είναι έτοιμα για κατανάλωση χωρίς περαιτέρω προετοιμασία, π.χ. μαγείρεμα, βράσιμο ή ζέσταμα,

συμπεριλαμβανομένων των περιεκτών που χρησιμοποιούνται για γεύματα ταχυφαγείων ή άλλα γεύματα έτοιμα προς άμεση κατανάλωση, εκτός από περιέκτες ποτών, πιάτα και πακέτα και περιτυλίγματα που περιέχουν τρόφιμα·

8) περιέκτες ποτών από διογκωμένο πολυστυρένιο και τα καπάκια και καλύμματά τους·

9) κυπελλάκια από διογκωμένο πολυστυρένιο και τα καπάκια και καλύμματά τους·

[1] Οδηγία 90/385/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1990, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα ενεργά εμφυτεύσιμα ιατρικά βοηθήματα (ΕΕ L 189 της 20.7.1990, σ. 17).

[2] Οδηγία 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1993 περί των ιατροτεχνολογικών προϊόντων (ΕΕ L 169 της 12.7.1993, σ. 1).

ΜΕΡΟΣ Γ

Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 6 παράγραφοι 1 ως 4 για τις απαιτήσεις για τα προϊόντα

Περιέκτες ποτών με χωρητικότητα έως και τριών λίτρων, δηλαδή δοχεία που χρησιμοποιούνται για υγρά όπως φιάλες ποτών συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους καθώς και σύνθετες συσκευασίες ποτών συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους, αλλά όχι:

α) γυάλινοι ή μεταλλικοί περιέκτες ποτών που έχουν πλαστικά καπάκια και καλύμματα·

β) περιέκτες ποτών που προορίζονται και χρησιμοποιούνται για τρόφιμα σε υγρή μορφή για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 609/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]).

ΜΕΡΟΣ Δ

Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 7 για τις απαιτήσεις σήμανσης

1) Σερβιέτες υγιεινής, ταμπόν και εφαρμογείς ταμπόν·

2) Υγρά μαντηλάκια, δηλαδή προδιαβρεγμένα μαντηλάκια προσωπικής υγιεινής και οικιακής χρήσης·

3) Προϊόντα καπνού με φίλτρο και φίλτρα που κυκλοφορούν στο εμπόριο για χρήση σε συνδυασμό με προϊόντα καπνού·

4) Κυπελλάκια.

ΜΕΡΟΣ Ε

I. Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 8 παράγραφος 2 για τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού

1) Περιέκτες τροφίμων, δηλαδή δοχεία όπως κουτιά, με ή χωρίς κάλυμμα, εντός των οποίων τοποθετούνται τρόφιμα τα οποία:

   α) προορίζονται για άμεση κατανάλωση είτε επιτόπου είτε εκτός του καταστήματος,

   β) συνήθως καταναλώνονται από το δοχείο, και

   γ) είναι έτοιμα για κατανάλωση χωρίς περαιτέρω προετοιμασία, π.χ. μαγείρεμα, βράσιμο ή ζέσταμα,

   συμπεριλαμβανομένων των περιεκτών που χρησιμοποιούνται για γεύματα ταχυφαγείων ή άλλα γεύματα έτοιμα προς άμεση κατανάλωση, εκτός από περιέκτες ποτών, πιάτα και πακέτα και περιτυλίγματα που περιέχουν τρόφιμα·

2) Πακέτα και περιτυλίγματα από εύκαμπτο υλικό που περιέχουν τρόφιμα τα οποία προορίζονται για άμεση κατανάλωση από το πακέτο ή από το περιτύλιγμα χωρίς καμία περαιτέρω προετοιμασία·

3) Περιέκτες ποτών με χωρητικότητα έως και τριών λίτρων, δηλαδή δοχεία που χρησιμοποιούνται για υγρά όπως φιάλες ποτών συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους καθώς και σύνθετες συσκευασίες ποτών συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους, αλλά όχι γυάλινοι ή μεταλλικοί περιέκτες ποτών που έχουν καπάκια και καλύμματα από πλαστικό·

4) Κυπελλάκια, συμπεριλαμβανομένων των καλυμμάτων και των καπακιών τους·

5) Λεπτές πλαστικές σακούλες μεταφοράς, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 σημείο 1γ της οδηγίας 94/62/ΕΚ.

II. Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 8 παράγραφος 3 για τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού

1) Υγρά μαντηλάκια, δηλαδή προδιαβρεγμένα μαντηλάκια προσωπικής υγιεινής και οικιακής χρήσης·

2) Μπαλόνια, εκτός από μπαλόνια για βιομηχανικές ή άλλες επαγγελματικές χρήσεις και εφαρμογές, που δεν διανέμονται στους καταναλωτές·

([3]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 609/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2013, για τα τρόφιμα τα οποία προορίζονται για βρέφη και μικρά παιδιά και για τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς, και ως υποκατάστατα του συνόλου του διαιτολογίου για τον έλεγχο του σωματικού βάρους και για την κατάργηση της οδηγίας 92/52/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών της Επιτροπής 96/8/ΕΚ, 1999/21/ΕΚ, 2006/125/ΕΚ και 2006/141/ΕΚ, της οδηγίας 2009/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των κανονισμών της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 41/2009 και (ΕΚ) αριθ. 953/2009 (ΕΕ L 181 της 29.6.2013, σ. 35).

III. Άλλα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 8 παράγραφος 3 για τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού

Προϊόντα καπνού με φίλτρο και φίλτρα που κυκλοφορούν στο εμπόριο για χρήση σε συνδυασμό με προϊόντα καπνού.

ΜΕΡΟΣ ΣΤ

Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 9 σχετικά με τη χωριστή συλλογή και από το άρθρο 6 παράγραφος 5 σχετικά με τις απαιτήσεις του προϊόντος

Φιάλες ποτών με χωρητικότητα έως και τριών λίτρων συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους, αλλά όχι:

α) γυάλινοι ή μεταλλικοί περιέκτες ποτών που έχουν καπάκια και καλύμματα από πλαστικό·

β) φιάλες ποτών που προορίζονται και χρησιμοποιούνται για τρόφιμα σε υγρή μορφή για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 609/2013.

ΜΕΡΟΣ Ζ

Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 10 σχετικά με την αύξηση της ευαισθητοποίησης

1) Περιέκτες τροφίμων, δηλαδή δοχεία όπως κουτιά, με ή χωρίς κάλυμμα, εντός των οποίων τοποθετούνται τρόφιμα τα οποία:

   α) προορίζονται για άμεση κατανάλωση είτε επιτόπου είτε εκτός του καταστήματος,

   β) συνήθως καταναλώνονται από το δοχείο, και

   γ) είναι έτοιμα για κατανάλωση χωρίς περαιτέρω προετοιμασία, π.χ. μαγείρεμα, βράσιμο ή ζέσταμα,

   συμπεριλαμβανομένων των περιεκτών που χρησιμοποιούνται για γεύματα ταχυφαγείων ή άλλα γεύματα έτοιμα προς άμεση κατανάλωση, εκτός από περιέκτες ποτών, πιάτα και πακέτα και περιτυλίγματα που περιέχουν τρόφιμα·

2) Πακέτα και περιτυλίγματα από εύκαμπτο υλικό που περιέχουν τρόφιμα τα οποία προορίζονται για άμεση κατανάλωση από το πακέτο ή από το περιτύλιγμα χωρίς καμία περαιτέρω προετοιμασία·

3) Περιέκτες ποτών με χωρητικότητα έως και τριών λίτρων, δηλαδή δοχεία που χρησιμοποιούνται για υγρά όπως φιάλες ποτών συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους καθώς και σύνθετες συσκευασίες ποτών συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους, αλλά όχι γυάλινοι ή μεταλλικοί περιέκτες ποτών που έχουν καπάκια και καλύμματα από πλαστικό·

4) Κυπελάκια και τα καπάκια και καλύμματά τους·

5) Προϊόντα καπνού με φίλτρο και φίλτρα που κυκλοφορούν στο εμπόριο για χρήση σε συνδυασμό με προϊόντα καπνού·

6) Υγρά μαντηλάκια, δηλαδή προδιαβρεγμένα μαντηλάκια προσωπικής υγιεινής και οικιακής χρήσης·

7) Μπαλόνια, εκτός από μπαλόνια για βιομηχανικές ή άλλες επαγγελματικές χρήσεις και εφαρμογές, που δεν διανέμονται στους καταναλωτές·

8) Λεπτές πλαστικές σακούλες μεταφοράς, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 σημείο 1γ) της οδηγίας 94/62/ΕΚ·

9) Σερβιέτες υγιεινής και ταμπόν και εφαρμογείς ταμπόν.